

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **a) AŠENBRENNERS, s. r. o.**, se sídlem Víta Nejedlého 17, Praha 3, **b) Ing. E. V.**, a **c) D. K.**, všichni zast. JUDr. Františkem Rytinou, advokátem se sídlem Mostní 73, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2013, sp. zn. SZ 075448/2013/KUSK REG/Vo, čj. 115327/2013/KUSK, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **J. F.**, zast. JUDr. Janou Kopáčkovou, advokátkou se sídlem Kroftova 329/1, Praha 5, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2015, čj. 47 A 26/2013-289, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Hostivice, stavebního úřadu ze dne 31. 1. 2013, sp. zn. S-SÚ-0236/03-Ga, čj. SÚ-15053/4/10-Bu, bylo osobě zúčastněné na řízení nařízeno provést na svůj náklad nezbytná nápravná opatření a úpravy na terénních úpravách, a to na pozemcích v kat. území Chrástany u Prahy a Chýně specifikovaných v rozhodnutí.

[2] Nařízené úpravy a opatření dle rozhodnutí představovaly: 1) realizovat projekt „Lesopark Chýně – Chrástany s rekreačním sportovním využitím“ v rozsahu terénních úprav bez staveb, a dále 2) realizovat udržovací práce na silničním příkopu podle podmínek vyjádření KSÚS Středočeského kraje ze dne 4. 12. 2012, čj. 6673/12/KSUS/KLT/KRE.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 7. 2013, sp. zn. SZ 075448/2013/KUSK REG/Vo, čj. 115327/2013/KUSK, po věcné stránce rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

[4] Krajský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti rozsudku soudu podali kasační stížnosti žalovaný a osoba zúčastněná na řízení.

[5] Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížnost spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh odůvodnila

tvrzením, že se spor týká veřejně prospěšné stavby, konkrétně rekultivace bývalé skládky; je proto ve veřejném zájmu, aby se v rekultivaci pokračovalo. Stěžovatel má na základě rekultivačního projektu obchodní závazky vyplývající z uzavřených smluv, konkrétně se společnostmi Skanska, a. s., Eurovia, a. s., a Coalas CZ, a. s., od nichž postupně získává vhodný materiál pro rekultivaci. Těmito obchodními závazky je stěžovatel vázán; nezaviněným způsobem bude nucen k porušení smlouvy, čímž bude vystaven zcela konkrétním a značným sankcím od těchto společností. Nejen že bude ohrožen rekultivační projekt, ale i stěžovatelovo podnikání a pracovní pozice zaměstnanců, kterých stěžovatel zaměstnává v průměru kolem deseti. Žalobcům dle stěžovatele žádná újma přiznáním odkladného účinku nevznikne, neboť jsou vlastníky necelé čtvrtiny pozemků pod tělesem bývalé skládky a pozemky jako takové více než 10 let neužívají a v dohledné době nebudou moci, neboť je na nich dle schváleného rekultivačního projektu navezeno značné množství výkopové zeminy.

[6] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti souhlasil. Konstatoval, že krajský soud ve svém rozsudku vyslovil právní názory, které podstatným způsobem mění dosavadní právní stav věci. Žalovaný je přesvědčen, že stěžovatel je oprávněn na předmětných pozemcích činnosti směřující k rekultivaci skládky provádět; případná rozhodnutí vydaná na základě rozsudku krajského soudu zasáhnou zejména do práv stěžovatele. Dodal, že žalobci dotčené nemovitosti aktivně nevyužívají a rozhodnutí správních orgánů vydaná na základě rozsudku soudu mohou tento stav v blízké době těžko změnit.

[7] Žalobci s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřili nesouhlas. Uvedli, že stěžovatel neuvedl, v čem spatřuje hrozbu závažné újmy a takové ohrožení jeho práv výkonem rozhodnutí, které by mělo nevratné dopady.

[8] Podle ust. § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.“ Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

[9] Zároveň je třeba vzít v potaz rovněž to, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud vychází ve své konstantní judikatuře z toho, že přiznání odkladného účinku vůči pravomocnému rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno; tímto zákonným postupem ovšem není přiznání odkladného účinku, ale až meritorní výrok o kasační stížnosti. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by

pokračování

zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy.

[10] K újmě hrozící stěžovateli, jak ji on sám popisuje, tj. zejména k újmě spočívající v nedodržení závazků vyplývajících z již uzavřených smluv a z toho vyplývajících povinnosti k úhradě smluvních sankcí, je třeba uvést, že stěžovatel tuto újmu sice v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrdí (slovy stěžovatele je sankce *zcela konkrétní a značná*), ale žádným způsobem ji nedokládá, přestože jej vedle břemene tvrzení stíhá také břemeno důkazní, o čemž byl Nejvyšším správním soudem poučen. Totéž platí i o stěžovatelem tvrzeném ohrožení jeho podnikatelské činnosti s dopadem na jeho zaměstnance. Ani k tomuto tvrzení stěžovatel nenabídl (přes srozumitelné poučení) jakékoliv důkazy. Samotná skutečnost, že se v daném případě jedná o veřejně prospěšnou stavbu, která má sloužit široké veřejnosti, nemůže nahradit nedostatečné tvrzení a zejména absenci důkazů stěžovatele ohledně újmy, která nepřiznáním odkladného účinku rozsudku vznikne přímo jemu samotnému. Nejvyšší správní soud tak v daném případě neshledal důvod přistoupit k natolik mimořádnému opatření, jakým je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud na závěr připomíná, že usnesení o odkladném účinku je svou povahou rozhodnutí předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

[12] Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. října 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu